

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Nemo securè loquitur, nisi qui libenter tacet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

VERITAS PRACTICA.

Ex lib. 1. de Nemo secure apparet, nisi qui libenter latet.
imit. Chr. Nemo secure loquitur, nisi qui libenter tacet.
s. 20.

RATIO EST, Quia nemo secure apparet aut loquitur, nisi qui bene tutus est à damnis lingua, & humana conversationis, quantum quidem cum Gratia se tueri potest.

Sed nemo ab his damnis bene tutus nisi qui libenter latet & tacet.

Ergo etiam Nemo alius secure apparet aut loquitur. Ac proinde quam expediat latere & tacere, poterit erudenter.

I. PUNCTUM

Siquid est stupendum in vita Domini Jesu. Illud est maxime, quod cum homo factus esset ut inter homines conversaretur & ad se converteret, cum is esset finis adventus eius in hunc mundum, cum tantus inde fructus in eos omnes quibuscum versaretur, redundare posset, cum eius essent delicia sic esse cum filiis hominum, cum nihil inde mali esset quod sibi metueret; Tam tamen, tam modicum, & tanta cum præcautione conversatur cum hominibus, ut alienum ab eius fide atque instituto id propè videretur. En triginta totos annos in solitudine Nazarethana ponit! En quadraginta iterum dies integros in deserto solus cum bestiis degit! & ex tribus annis qui supersunt ad docendum & vivendum cum hominibus, quam frequenter sese à cœtu & turbis segregabit! Quam sæpè solus in montes secedet, sive oraturus patrem, sive tantum ab omni humano consortio quieturus!

Quid est Domine Jesu? Quid ita moraris loqui & prædicare? Cur non ab ipso primo Nativitatis die thesauros sapientie absconditos aperuisti? Cur non saltem duodecim cum primum apparere & loqui cœpisti? aut certe cum adolescentiæ meras excessisti? Cur te ita contines? Cur mundum tam diu tuo privas sermone, tuo congressu desituis? Ah qualem oportet esse causam tui silentij & solitudinis, cum tam multæ viderentur esse rationes tuæ manifestationis, ac humanæ conversationis; Sed sic oportebat me erudiri tuo silentio, sic me doceri tua solitudine, ut timerem apparere inter homines, ut vererem loqui; ac denique ut discerem quod ille pius expressit Author, qui dixit, *Nemo secure apparet aut loquitur, nisi qui libenter latet & tacet.*

Hoc est modò perpendendum, & exemplo Christi jungenda est Ratio qua id declaratur, & quæ tota fundatur in præcavendis illis periculis imminentibus & gravissimis damnis, quæ nobis impendent à lingua & à conversatione. Hoc est enim securi è apparere & securi è loqui, quasi unum & idem quod tutum esse ab his damnis, à quibus si nemo tutus est & contra præmunitus, nemo securi è apparere aut loquitur, sicut nemo se hosti aut bello securi è exponit nisi armis instructus; cum alioquin ut ait Sapiens, *Qui amat periculum, peribit in illo.*

Est autem duplex genus periculi seu damni ex humana conversatione impendentis, nempe à nobis, & ab aliis loquentibus. Cavendum est oratori & auri; de quo duplici periculo sic aperte & graviter Scriptura nos præmonet, *Cave tibi, & attende diligenter auditui tuo, quoniam cum subversione tua ambulas.* MORS & vita in manu lingua. *SICUT turbs patens & absque murorum ambuiu, ita vir qui non potest in loquendo cohibere spiritum suum.* Denique cum his similibus abundant sacræ pagina, vel ex uno Ecclesiastici loco, quæ alia reticentur, facile possunt intelligi: *Flagelli plaga livorem facit, plaga autem lingua comminuit ossa. Mulier ceciderunt in ore gladij, sed non sic quasi qui interiorum per linguam suam, legum illius, jugum ferreum est, & vinculum illius, vinculum areum est. Mors illius mors nequissima, & veslu potius infernus quam illa: qui relinquunt Deum, incident in illam, & exardebit in illu & non extinguetur, & immittetur, in illos quasi leo, & quasi pardus laedet illos. Sepi amestuas spinus, linguam nequam noli audire, & ori tuo festo ossia & seras, Aurum tuum & argentum tuum constat, & verbu tuu facito stateram, & seras oro tuo rectos, & attende ne forte labaru in lingua, & cadat in conspectu inimicorum insidantium tibi, & sit casus tuus insanabilis in mortem.*

Videsne damna? videsne pericula? videsne te ipsum ibi periclitantem; videsne quam nemo secure loquitur, nisi qui se tutum ab illis damnis & securum facit? Certe si non vides, tamen est tibi periculosus?

II. PUNCTUM

SED nemo ab illis damnis & periculis bene tutus est, nisi qui libenter latet & tacet.

Certum est quod quamdiu quis latet, securus & tutus est, sed quia loquendum est, & conversandum inter homines, is dicitur cum divina gratia magis tutus ab illis damnis & periculis qui

Eccles. 17.

Prov. 18.

1b. 25.

Eccles. 20.

Prov. 8.

Eccles. 3.

qui libenter latet & tacet: Primò, quia non se exponit periculo, sicut alius qui propensus est ad loquendum. Non nisi ex necessitate, vel charitate, aut alia legitima causa impellente, apparet & loquitur, qua in occasione credibilis est Deum magis illi affuturum ne labatur, aut ne periclitetur, quam alteri qui se periculo exponeret. Cum enim ut ait S. Jacobus, *Linguam nullus hominum domare possit, inquietum malum, plenam veneno mortifero*, plane opus est singulari Dei auxilio, quod sicut non deest in necessitate loquendi, sic ext à necessitate, quis sibi ausit promittere? quis hoc præsumere? quid? tibi ut nugas agenti adsit Deus? tibi ut otiosa, ut ludicra, curiosa, mundana, & vana pertractanti, sic auxilietur Deus sicut si religiose, si non nisi necessariò, non nisi ex ratione & debito muneris, seu officij tui: non nisi ex obedientia & charitate loquereris? Cave id præsumas, ne similem tui facias Deum, & blasphemus. Audi enim ut loquitur, *Ostium abundavit malitia; & lingua tua concinnabat dolos; sedens adversus fratrem loquebaris, & adversus filium matris tue ponebas scandalum. Existimasti iniquè quod ero tui similis, arguam te, & statuum contra faciem tuam.*

Deinde verò cum divinæ Gratiæ sit cooperandum ex parte nostra, quis potest certius dici eam illa cooperari ad loquendum quam qui minus propensus est ut loquatur, sine illa invocata, sine illa obtenta? *Pone Domine custodiam ori meo, & ositium circumstantia labiis meis.* Hoc dicit omnis qui libenter tacet; At vero alius, *Labia nostra à nobis sunt, quis noster Dominus est?* Id est, re ipsa sic se gerit quasi hoc diceret, nullam habet rationem necessitatis gratiæ, nullam curam aut cogitationem Dei adjuvantis, ne forte nimis constringatur, & minus liber sit ad loquendum. *Labia dolosa in corde & corde loquuti sunt; disperdat Dominus universa labia dolosa; qui dicunt, labia nostra à nobis sunt.*

Denique, quantumcunque etiam divinam opem implorasses, nisi sis in loquendo consideratus & attentus, vix te à periculis & damnis redimes; at verò nisi libenter taceas, libido loquendi opposita, omnem attentionem & considerationem plane exhaurit; & illud tandem accidit quod sapius Scriptura monet, *Vidisti hominem velocem ad loquendum? stultitia magis speranda est, quam illius correctio.* Cum è contrà, *Qui odit loquacitatem, exinguit malitiam.* Tota malitia est in illa profusione loquendi, quam nemo coarctat nisi qui libenter latet & tacet, ac proinde

nemo alius tutus ab illis damnis, quæ in loquendo incurruntur. Nonne id toties experius & confessus es? Iterumne oportet te in pericula & detrimenta conicere, ut scias damno tuo esse pericula? Satius esset scire alieno, & sapere.

III. PUNCTUM.

NEMO igitur secure apparet, nisi qui libenter latet: Nemo secure loquitur, nisi qui libenter tacet: Nam nemo secure apparet aut loquitur, nisi qui tutus est ab illis damnis quæ à lingua importantur: Nemo autem securus est nisi qui libenter tacet & latet. Sic apte Rex Propheta, *Pf. 54. Timor & tremor venerunt super me, & contexerunt me tenebra, & dixi, qui dabit mihi pennas sicut columba, & volabo & requiescam? Ecce elongavi fugiens, & mansi in solitudine.* Est solitudo non modò corporis, sed etiam cordis de qua præclare sanctus Gregorius, ad illa verba Job: *Cum Regibus & Consulibus terra qui edificant sibi solitudines; Rursumque ad ista Domini, in eodem libro, Cui dedi in solitudine domum.* Hanc utramque solitudinem paucis videtur comprehendisse Sapiens cum dixit; *In multis esto quasi inscius, & audi tacens simul & quærens; In medio magnatorum non præsumas, Et post pauca; Præcurre prior in domum tuam, & illic avocare, & illic lude, & age conceptionem tuam, & non in delictu, & verbo superbo.*

Mirum quod dixit Seneca, *Quoties in ser homines sui, minor homo redij;* sed magis mirum, quod hoc testimonium tanti facit divinus author libri de Imitatione Christi, ut hoc unum & alterum ex Paganis referat. Vide libri primi caput vigesimum, & vigesimum primum, ex quo illud est aureum & divinum, *Quando homo est perfectè compunctus, tunc gravu & amarus est ei totus mundus.* Tu fortè nianus effusus es; & nimis timenda tibi hæc maledictio: *effusus es sicut aqua, non crescas.* Hæc tibi esset apta compunctionis materia.

Vide Verbo *Recollectio. Silentium. Lingua. Conversatio.*

2ac. 3.

Pf. 49.

Pf. 140.

Pf. 11.

Ibid.

Prov. 29.

Ecli. 19.

Pf. 54.

Job. 3.

Ibid. 39.

Ecli. 32.

Genf. 45.

* *

R 2

DIB